

Ninsoare

Bragagiu

După geam mută se zbate
Și-ncâlcită o ninsoare
Ca un suflet ce dreptate
Vrea să aibă-n căutare.

Ori un gând ce nu pricepe
De ce e în nerăspunsuri
Coborând molatoc de pe
Deznădejdea din apusuri.

Se îmvolbură, frământă
Fără glas ca vremea oarbă
Pe-unde cei ce nu cuvântă
Se perindă fără grabă.

Și se duc prin amintire
Mai uitați sub stratul rece
Cum îți pare c-o Iubire
Vrea din viața ta să plece.

Iar tu n-ai nici o putere
S-o reții cumva să fie
De-i dai drumul cu tăcere
Să se ducă în pustie.

Fruntea-i strânsă de fereastră,
Ochii curg în întuneric...
Unde-i zarea cea albastră,
Visul gingaș și eteric?

Doar un zbucium prins la nadă,
Dar încis după zăbrele...
Eh, cădere de zăpadă
Ce-ai pierdut de plângi cu stele?!

Victor Bragagiu